

Stanisław Kołodziejski, Bożena Reyman-Urbańska

Kraków, ul. Basztowa. Wykop VIII i IX

Informator Archeologiczny : badania 11, 229-230

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

15x10 cm, do 40x20 cm. Mury partii północnej wykazują mniej jednolity charakter i noszą ślady napraw i uzupełnień ceglami. Obserwacje stratygraficzne utrudniały zasadniczo liczne ślady aktywnej działalności "poszukiwaczy skarbów". Stwierdzono ponadto ślady dawnych, nieudokumentowanych wykopów badawczych z 1887r.

Badania będą kontynuowane!

KORNICE, gm. Pietrowice Wielkie
woj. katowickie
Stanowisko 11

patrz
neolit

KOTOWICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

KRAKÓW
ul. św. Anny 11
Wykop I

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Stanisław Kołodziejcki, Bożena Reyman-Urbańska /autor sprawozdania/ pod kierunkiem mgr Teresy Radwańskiej. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Warstwy średniowieczne i nowożytne:

Badania ratownicze przeprowadzono w wykopie budowlanym, usytuowanym na tyłach posesji św. Anny 11, na wschód od barokowego kościoła św. Anny. Obserwacją objęto jedyny nieruszony profil, długości 12 m.

Na piaszczystym ocalu, występującym na gł. 4,2 m, zalegały warstwy miąższości 40 cm, nie zawierające materiału zabytkowego. Powyżej na odcinku 9,6 m układała się warstwa mierzwy o maksymalnej grubości 180 cm, z mocno zglinioną zbitą ziemią, zawierającą dużą ilość materiału organicznego w postaci skór i kości, jak też ułamki ceramiki średniowiecznej. Warstwy górne od gł. 2,5 m, do obecnej powierzchni, zostały zniszczone przez wykopy grobowe cmentarza przykościelnego.

Zawierały one dużą ilość kości ludzkich oraz ułamki nowożytnej ceramiki!

KRAKÓW
ul. Basztowa
Wykop VIII i IX

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Stanisław Kołodziejcki /autor sprawozdania/ i Bożena Reyman-Urbańska!

Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie.
Drugi sezon badań. Okres średniowieczny i nowożytny.

W trakcie prac instalacyjnych kontrolowano wykopy usytuowane wzdłuż ulicy. Wykop VIII przebiegał od ul. Asnyka do ul. Krowoderskiej, a wykop IX od ul. Zaczysze do ul. Pawiej.

Przebadano 6 odcinków w wykopie VIII i 3 odcinki w wykopie IX. W 8 punktach uchwycono całec w postaci żółtego piasku. W wykopie IX całec wystąpił w jednym punkcie, już na głębokości 60 cm poniżej obecnego chodnika. Warstwy nad całcem miały tu charakter przemieszany i zawierały wyłącznie nowożytny materiał zabytkowy.

W wykopie VIII całec zalegał między 158 a 186 cm poniżej powierzchni chodnika. Na uwagę zasługuje tu bruk uchwycony w 4 punktach na głębokości 148 cm, utworzony z małych wapiennych kamieni. Zalegająca nad nim warstwa kulturowa, o miąższości 30-38 cm, zawierała średniowieczne ułamki naczyń.

Wymienione badania stanowią kolejny przyczynek do studiów nad odtworzeniem pierwotnej topografii tej części Krakowa objętej późniejszym osadnictwem.

KRAKÓW
Kościół św. Marcina
Wykop X

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Stanisław Kołodziejcki /autor sprawozdania/ i Bożena Reyman-Urbańska pod kierownictwem mgr Teresy Radwańskiej. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Trzeci sezon badań. Okres średniowieczny.

Podczas ziemnych prac instalacyjnych między kościołem św. Marcina a ul. Grodzką odsłonięto mur o przebiegu północ-południe. Wystąpił on pod obecnym ogrodzeniem i został wykorzystany jako jego podstawa. Przebieg muru nie jest całkowicie zgodny z ciągiem ogrodzenia. Po stronie zachodniej ogrodzenia w odległości 130 cm od jego lica na głębokości 40 cm odsłonięto fragmentarycznie zachowane lico omawianego muru. Tworzyła je jedna warstwa regularnych kostek wapiennych o wymiarach 25x25x10 cm, poniżej zalegał fundament z łamanego kamienia wapiennego. Mur odsłonięto do głębokości 120 cm poniżej obecnej powierzchni chodnika - stopy nie uchwycono.

Nie natrafiono na materiał zabytkowy przydatny do ściślejszego datowania. Jedynie wzmianki historyczne wskazują, iż odkryty fragment muru mógł stanowić w średniowieczu część frontowej ściany gotyckiego kościoła, przesuniętego następnie ku wschodowi i przebudowanego w stylu barokowym.